

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 21!! ΙΟΥΛΙΑΝΗ
ΜΑΡΤΥΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

(Γεράσιμος μοναχὸς Μικραγιαννανίτης)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ' . Ὡς γενναῖον
ἐν Μάρτυσιν

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἱμάτιον,
σεαυτῇ πανεύφημε ἐπιχρώσασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ
πνεύματι, Κυρίῳ μεμνήσθεις, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ,
συντηροῦντί σε ἄμωμον, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος
ἐν θαλάμοις, οὐρανίοις ὡς Παρθένον, περικαλῆ καὶ
ἀκήρατον.

Αἰκισμοῖς ὀμιλήσασα, καὶ πυρὶ προσπελάσασα, καὶ
σαρκὸς σπαράγματα καρτερήσασα, καὶ τῶν λεβήτων
τὰ βράσματα, γενναίως ἐνέγκασα, οὐχ ἠττήθεις
λογισμῶ, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας, ἀλλὰ κλίναςα, τῷ Θεῷ
τὸν αὐχένα τῆ τοῦ ξίφους, τιμωρία στεφηφόρος, πρὸς
οὐρανοὺς ἀνελήλυθας.

Ὡσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες,
Ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις

πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν,
καὶ τροχοῦ καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν
Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι
Παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Ἔτερα. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἰουλιανῆς τὴν ἱερὰν μνήμην ἐορτάσωμεν,
φιλομαρτύρων συστήματα, ἀγαλλιώμενοι, πρὸς αὐτὴν
βοῶντες· Μάρτυς καλλιπάρθενε, Χριστὸν τὸν σὸν
Νυμφίον ἰκέτευε, δίδónαι ἄφεσιν, τοῖς ἐν πίστει
μακαρίζουσι, καὶ τιμῶσι τοὺς στερόρους ἀγῶνάς σου.

Ἰουλιανῆς τοὺς θαυμαστοὺς ἄθλους καὶ τὰ
σκάμματα, καὶ τὰ γενναῖα παλαίσματα, πάντες
ἠγάσθησαν, ὅτι ὑπὲρ φύσιν, ἀπαλῶ ἐν σώματι, καθεῖλε
τὸν πολέμιον δράκοντα, καὶ νίκης στέφανον, ἐπαξίως
ἐκομίσατο, ἐκ τοῦ πάντων Θεοῦ καὶ δεσπόζοντος.

Ἰουλιανὴ Μάρτυς Χριστοῦ, κάλλος τῆς νεότητος, καὶ
τὸν μνηστῆρα, τὸν πρόσκαιρον, προθύμως ἔλιπες, δι'
ἀγάπην θεῖαν, καὶ ὑπῆλθες χαίρουσα, Μαρτύρων τὰ
ἀνδρεία παλαίσματα, δι' ὧν ἐξέλαμψας, ὥσπερ ἄστρον
φαινότατον, καὶ λαμπρύνεις πιστῶν τὰ φρονήματα.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Τῶν γερωῶν ἀγαθῶν, θεολήπτω γνώμη ἀρθεῖσα, τοῦ
Σωτῆρος ἐτρόθης τῷ πόθῳ, Ἰουλιανὴ καλλιπάρθενε.
Τοῦ γὰρ φθαρτοῦ μνηστῆρος τὰς ἀπειλάς, μηδόλως

πτοηθεῖσα, πικρῶν βασάνων πείραν ἔλαβες, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος πάνσεμνε. Καὶ πυρὸς ἀνωτέρα φανείσα, δι' ἐνεργείας κρείττονος, τῷ πυρὶ τῶν ἄθλων ἔφλεξας, τῆς δυσσεβείας τὴν ὕλην. Καὶ νῦν τῷ σῶ Νυμφίῳ Χριστῷ, μαρτυρικοῖς πεποικιλμένη στίγμασι παρεστῶσα, πρέσβευε δεόμεθα ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

αὶ νῦν...

Σιὼν πανηγύριζε, Ἱερουσαλήμ εὐφραίνου, Πόλις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην, ἐν Σπηλαίῳ καὶ Φάτνῃ χωρούμενον· ἀνοιξατέ μοι πύλας, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ὄψομαι τὸν ὡς βρέφος σπαργανούμενον, καὶ τῇ δρακί συνέχοντα τὴν κτίσιν, ὃν ὕμνουσιν Ἄγγελοι, ἀκαταπαύστῳ φωνῇ· Ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. λα' 10-31)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ, αὐτῆς τὸν πλοῦτον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ

ἔργα ταῖς θεραπαίνας. Θεωρήσασα γέωργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτήμα. Αναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς ἤρρισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Δισσὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα. Περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἥνικα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι, περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσση αὐτῆς. Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγε. Τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς καὶ νομοθέσμως, ἢ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαι καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ'.7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελιωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἢ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ

θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτή. Ἦχος α'.

Εὐφράνθης ἐν Κυρίῳ, τὴν ἀληθῆ εὐφροσύνην, Χριστὸν ὁμολογήσασα, Ἰουλιανὴ καλλιπάρθενε, ὁ γὰρ θεῖος ἔρωσ, ὅλην σε ἀνέφλεξε, καὶ τῶν χαμαὶ συρομένων, ὀλικῶς ἐμάκρυνεν, ὅθεν μαρτυρικὴν ἐπιδειξαμένη ἀνδρείαν, τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ὑπερείδες, καὶ πάντα ἐξέπληξας, τοῖς ὑπερφυέσιν ἄθλοις σου. Καὶ νῦν τῷ σῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, συναγαλλομένη εἰς αἰῶνας, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος β'.

Πλοῦτον πρόσκαιρον λιποῦσα, καὶ μνηστῆρα φθαρτόν, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ μεμνήστευσαι, Ἰουλιανὴ μακαρία. Καὶ οὐρανίου πλούτου ἀξιοθεῖσα, παρ' Αὐτοῦ δαψιλῶς, Ἀγγέλων συνόμιλος γέγονας, καὶ τοῦ ἀφθάρτου νυμφῶνος κληρονόμος. Νομίμως γὰρ ἤνυσας, τὸ σκᾶμμα τῆς ἀθλήσεως, καὶ τῶν ἀντικειμένων τὴν ἰσχὺν ἐθριάμβευσας, ἀπαύστως πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος γ'.

Τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως, θεία ῥοπῇ ἐπιῶρώσασα, τὸν ἰσχυρὸν ἐν κακίᾳ κατεπάτησας, Ἰουλιανὴ Παρθενομάρτυς ἔνδοξε, ἐν εἰρκτῇ γὰρ ἐπελθὼν σοι ὑπούλως, αἰσχύνης πέπλησται, ἡττηθεὶς τῇ ψυχικῇ σου λαμπρότητι πάνσεμνε. Καὶ ἐν Χριστῷ ἀριστεύσασα, τῆς ἀθανάτου δόξης ἔτυχες, αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, ταῖς πρὸς Αὐτὸν πρεσβείαις σου.

Ἦχος δ'.

Ἀθλητικοῖς διαλάμψασα πόνοις, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης τὴν δύναμιν ὑπὲρ ἥλιον λάμπουσαν, πᾶσιν ἔδειξας Ἰουλιανὴ πανθαύμαστε, ἐν βασάνοις γὰρ στομοθεῖσα, καὶ ἐν πυρὶ δοκιμασθεῖσα, τῶν ἀντικειμένων διήλεγξας τὸ κράτος. Καὶ ἀξίως δοξασθεῖσα, αἴτει ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τὸ θεῖον ἔλεος.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὴν ἐν παρθένοις ἀήττητον Μάρτυρα, καὶ καλλιπάρθενον κόρην, Ἰουλιανὴν τὴν θεόληπτον, μαρτυρικοῖς ἐπαίνοις καταστέψωμεν. Τῷ Χριστῷ γὰρ νυμφευθεῖσα, κοσμικὴν ἀπάτην ἐξέφυγες. Καὶ τοῖς ἀθλητικοῖς αὐτῆς ἀγῶσι καὶ θαύμασιν, ὡς προῖκαν πολύτιμον Αὐτῷ προσήγαγε, πολυάριθμον δῆμον Ἁγίων Μαρτύρων. Μεθ' ὧν τῆς ἄνω δόξης τυχούσα, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

αὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἡσαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι. Προφήτευσον τῇ Κόρη Μαριάμ. Βάτον πυρὶ καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἴγλη τῆς Θεότητος. Βηθλεέμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἢ Ἐδέμ, καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Κάλλος, καὶ τὴν δόξαν τὴν φθαρτὴν, Ἰουλιανὴ μακαρία, ἐμφρόνως ἔλιπες, καὶ Χριστῷ μεμνήστευσαι, ἐνθέω ἔρωτι, ὅθεν χαίρουσα ἤνεγκας, πόνους ἀνυποίστους, καὶ πυρὸς κατάφλεξιν, ἀπεριτρέπτω ψυχῇ, νῦν δὲ οὐρανίων στεφάνων, καταξιωθείσα δυσώπει, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σου τὴν ἄθλησιν.

Στ.: Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν ὕριον, καὶ πρόσεσχές μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ὅτε, ἐκ τριχῶν τῆς κεφαλῆς, Μάρτυς ἀπηνῶς αἰωρήθης, τῇ τοῦ τυράννου βουλῇ, τότε πᾶσιν ἔδειξας, τὴν σὴν στερόρότητα, καὶ εἰς κάμινον ἀφλεκτος, ῥιφεῖσα ἐδείχθης, καὶ Χριστῷ προσήγαγες, τοῖς θαυμασίοις σου, δῆμον καλλινίκων Μαρτύρων, Ἰουλιανὴ Ἀθληφόρε, μεθ' ὧν ἡμῖν αἶτει τὰ σωτήρια.

Στ.: αἰ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Χαίροις, Ἀθληφόρων καλλονή, Ἰουλιανή μακαρία, Παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἄνθος εὐωδέστατον, τῆς θείας πίστεως, μυροθήκη πολύτιμος, τῶν θείων χαρίτων, καὶ μεσῖτις ἔνθεος, ἡμῶν πρὸς Κύριον, ὄνπερ, ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, λύσιν ἡμῖν δοῦναι πταισμάτων, καὶ παθῶν παντοίων ἀπολύτρωσιν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τῇ μαρτυρικῇ σου ἐνστάσει, εἰδωλικὴν καθεῖλες μανίαν, Ἰουλιανή καλλιπάρθενε, ὄλω γὰρ νοῖ, Χριστῶ ἀτενίζουσα, παρ' Αὐτοῦ ἐδέχου τὴν δύναμιν, δι' ἧς ξένα καὶ παράδοξα, ἐν τῇ ἀθλήσει ἐπιδείξω. Διὸ τοῖς ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου, αἴτησαι ἰλασμόν, καὶ τὸ θεῖον ἔλεος.

αἰ νῦν. Προεόρτιον.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ θεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Θεὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ ἀπειράνδρου Ἀγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Απολυτίκιον. Τῆς Ἀγίας. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς νύμφη πανάμωμος καὶ ἀθληφόρος σεμνή, τῷ Λόγῳ νενύμφευσαι τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, Ἰουλιανή

ἔνδοξε, σὺ γὰρ φθαρτὸν μνηστήρα παριδοῦσα,
ἐμφρόνως ἤθλησας ὑπὲρ φύσιν καὶ τὸν ὄφιν καθεῖλες·
καὶ νῦν ταῖς τοῦ νυμφίου σου τρυφᾶς φαιδρότησι.

*Δόξα. αἱ νῦν ... Προεόρτιον. Ἦχος δ' ατεπλάγη
Ἰωσήφ*

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ.
Εὐτρεπίζου Ἐφραθα, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ
Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· Παράδεισος καὶ
γὰρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον
φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ
τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν,
ἀναστήσων εἰκόνα.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον
Σου Σωτήρ.

Ἀθλήσασα στερόρῳς, δι' ἀγάπην Κυρίου, καθεῖλες τοῦ
ἐχθροῦ, Ἀθληφόρε τὸ θράσος, καὶ νίκης διαδήματι,
νοητῶ ἐστεφάνωσαι, ὅθεν πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
τελούντων, Ἰουλιανὴ σεμνή, τὴν φωτοφόρον σου
μνήμην, καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Δόξα. αἰ νῦν. Προεόρτιον

Προέρχεται σαρκί, ἐν σπηλαίῳ τεχθῆναι, ὁ πάντων
συνοχεύς, ἐξ ἀχράντου Παρθένου, Αὐτοῦ τὴν θεῖαν
γέννησιν, εὐσεβῶς προσκυνήσωμεν, προεόρτιον, ὕμνον
Αὐτῶ μελωδοῦντες, καθαρότητι, ψυχῆς ὁμοῦ καὶ
καρδίας, καὶ βίου σεμνότητι.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν
ὠραιότητα.

Τὸν ὠραιότατον, Χριστὸν ἠγάπησας, καὶ τὸν ἐπίγειον,
μνηστῆρα ἔλιπες, καὶ τῶν τυράννων ταῖς χερσί,
παρέδωκας τὸ σὸν σῶμα, ὅθεν κατακίσαντες,
πολυτρόποις βασάνοις σε, Ἰουλιανὴ σεμνή, οὐδαμῶς ἐν
σοὶ ἴσχυσαν, ἰσχύϊ γὰρ τῇ θεῖα Ἁγία, τούτων
κατήσχυνας τὸ θράσος.

Δόξα. αἰ νῦν. Προεόρτιον

Ἡ Ἀειπάρθενος, καὶ ἀπειρόγαμος, τεκεῖν ἐπείγεται,
τὸν ἀπερίληπτον, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, τοῦ κόσμου
εἰς σωτηρίαν, τούτῳ προσκομίζουσι, Μάγοι δῶρα τὰ
τίμια, Ἄγγελοι δὲ ἄνωθεν, τὴν Αὐτοῦ θείαν γέννησιν,
ὑμνήσουσι βοῶντες συμφώνως· Δόξα Θεῷ τῷ ἐν
Ἑψίστοις.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης
σήμερον.*

Ἐν ἀθλήσει πάνσεμνε, ἀνδρειοτάτη, τὸν Χριστὸν
ἐδόξασας, καταβαλοῦσα τὸν ἐχθρόν, διὸ συμφώνως
τιμῶμέν σε· Παρθενομάρτυς, Ἰουλιανὴ σεμνή.

Δόξα. αἰ νῦν. Προεόρτιον

Ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, τεκεῖν ἀφράστως, ἡ Παρθένος
Δέσποινα, τὸν Ζωοδότην καὶ Θεόν, ᾧ εὐλαβῶς
ὑπαντήσωμεν, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν ὕριον, καὶ
πρόσεσχές μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς
μου.

Στ.: αἰ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ
κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον τῶν δέκα Παρθένων. Ζήτει αὐτὸ τῷ ΙΖ'
Σαββάτῳ Ματθαίου.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Β'. Στ.: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Τῆ ἀθλητικῇ σου εὐσθενείᾳ, τυραννικὴν ἐφάυλισας ἰσχύν, Ἰουλιανὴ καλλιμάρτυς. Καὶ τὸν ἀγῶνα τελέσασα, λαμπαδηφόρος εἰσελήλυθας, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, ὡς παρθένος φρονίμη, Χριστὸν ἀεὶ ἰλεουμένη, ἡμῖν τοῖς σὲ γεραίρουσι.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος, καὶ τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Κανὼν ὁ προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ἰδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμός Τριστάτας κραταιούς

Ἀγάλλου οὐρανέ, καὶ ἡ γῆ εὐφραινέσθω· ὁ Θεός γὰρ μεθ' ἡμῶν, γενόμενος σαρκί, ἐκ Παρθένου νεάνιδος, τίκτεται καὶ σπαργανοῦται, τὰς σειρὰς διαλύει δέ, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐσπλαγχνος.

Βασίλισσα ἀγνή, Βασιλέα τῶν ὅλων, ἀποτίκτει ὑπὲρ νοῦν, τὸν ἄνω τοῖς πιστοῖς, βασιλείαν ἀνοίγοντα, καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ἀθλίως, βασιλεύουσαν πάντοτε, ἁμαρτίαν τελείως ἐξαίροντα.

Γραφαὶ προφητικά, περαιουῦνται· Ἴδου γάρ, ὄν
προήγγειλαν Χριστόν, ἐν πόλει Βηθλεέμ, φανεροῦται
σαρκούμενος· τούτου νῦν προεορτάσαι, τα Γενέθλια
σπεύσωμεν, διανοίας εὐθύτητι σήμερον.

**Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Μέλπειν σε
Μάρτυς προσθέτω Θεὸς χάριν. Ἰωσήφ.**

ἰδὴ α' Ἦχος δ' Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι,
περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς, θεουμένη
Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη
τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἐτρόθης, τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ πανεύφημε,
καὶ σαρκικὰς λιποῦσα ἡδονάς, καὶ μνηστῆρα ἐπίκηρον,
κατεγγυήθης ἄμωμος, Ἀγνή Παρθένος τῷ Νυμφίῳ σου.

Λαμπρύνας, φωτοφανέσι κάλλεσι, τὴν σὴν διάνοιαν,
ὁ Πλαστοργὸς τῶν ὄλων καὶ Θεός, οὐρανίων θαλάμων
σε, παρθενικῶς χορεύουσιν, Μάρτυς θεόφρον
κατηξίωσε.

Θεοτοκίον

Παρθένος, τὸν Πλαστοργὸν τῆς φύσεως, τεκεῖν
ἐπείγεται, ἐν τῷ Σπηλαίῳ σάρκα ἐξ αὐτῆς, καθ'
ὑπόστασιν ἄρρητον, ὑπερφυῶς φορέσαντα, ὅπως
θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον.

Προεόρτιος. ἰδὴ γ' Ὁ Εἰρμός Ὅτι στείρα ἔτεκεν

Δανιήλ ἐξ ὄρους σε, παρθενικοῦ λίθον Λόγε,
ἀποτμηθέντα βλέπει, ἐκλεπτύνοντα βωμούς,
εἰδωλικούς τῷ κράτει σου· διὰ τοῦτο φόβῳ σε
δοξάζομεν.

Ἐξ Ἐώας Μάγοι σε, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων,
ὀδηγηθέντες ἄστρω, δῶρα προσάγουσι Χριστέ,
σμύρναν χρυσὸν καὶ λίβανον, ἐκπλαγέντες τὴν σὴν
συγκατάβασιν.

Ζωηφόρον ἄσταχυν, χώρα ἀνήροτος φέρει,
ἀποτεκεῖν ἐν πόλει, τῆς Βηθλεὲμ ἢ Μαριάμ, πάντων
ψυχὰς ἐκτρέφοντα, τῶν βοώντων· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Τῆς Αγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Ἐτέλεσας τὴν ψυχὴν, ναὸν πανάγιον Θεοῦ Ἐνδοξε,
θείοις ναοῖς πάντοτε, ὕμνοις καὶ εὐχαῖς παρεδρεύουσα.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάνσεμνε,
πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Αἱμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθεΐας τὴν πυρὰν
ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἠρδευσας, Ἰουλιανὴ τὰ
φρονήματα.

Θεοτοκίον

Ῥυόμενος τοὺς βροτούς, ὁ συμπαθὴς ἐκ τῆς ἀγνῆς
τίκτεται, ἐν Βηθλεὲμ σπάργανα, νήπιον καθάπερ
δεχόμενος.

ἀθισμα Προεόρτιον Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα

Χαρᾶς ἐμπλήσθητε, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γάρ, τεκεῖν ἐπέιγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, ὃ θαύματος ἀνεκφράστου! ἄρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκουῖται ὁ Ἄσαρκος Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, καὶ χόρευε ἡ κτίσις, ἡμέραν προεόρτιον.

Δόξα... Τῆς Ἀγίας. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς θεοσδότοις, διηνηθισμένη τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, ὅλη καλὴ καὶ ἄμωμος ὠράθης σεμνῆ· ὅθεν σου ὁ Κύριος, νῦν ἠράσθη τοῦ κάλλους, καὶ πρὸς φωτεινότατον, σὲ νυμφῶνα εἰσηῆξεν, ἐν ᾧ χορεύεις, Ἰουλιανή, μετὰ Μαρτύρων Χριστὸν μεγαλύνουσα.

αὶ νῦν ... Προεόρτιον. Ταχὺ προκατάλαβε

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ, Μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρὸς, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τοῦ γεννηῆσαι, υἱὸν τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, σώζοντα κόσμον φθορᾶς.

Προεόρτιος. ἰδὴ δ' Ὁ Εἰρμός. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Ἡ ἀγία μυροθήκη, τοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος, Βηθλεὲμ ἐν πόλει, τοῦτο ἐκκενῶσαι προέρχεται, ἀγιασμόν ἡμῖν πᾶσι παρεχόμενον, τοῖς κραυγάζουσι Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεηγόρε Ἡσαΐα, τὰ σεπτὰ σου κηρύγματα, γεγονότα βλέπων, πράγματα ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἡ γὰρ Παρθένος ἀσπόρως ἀπεκύησεν, ἐν Σπηλαίῳ σαρκί, Βηθλεὲμ τὸν ἀχώρητον.

Ἰησοῦς σαρκὶ γεννᾶται, καὶ ἐν χρόνῳ ὁ Ἄχρονος, καθορᾶται βρέφος, λύων μου τὰ χρόνια πταίσματα, καὶ τῇ ἀφάτῳ πτωχεία πλουτίζει με, τὸν πτωχεύσαντα, φθοροποιαῖς παραβάσεσι.

Τῆς Αγίας. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα

Τεταμένην τὴν διάνοιαν κεκτημένη, πρὸς τὸν τῶν ὄλων Κύριον, σαρκὸς τεταμένης, καὶ μαστιζομένης δεινῶς, οὐδόλως ἐφρόντισας, Ἰουλιανὴ καλλιπάρθενε.

Ὑπερίσχυσαν οἱ ἔρωτες τοῦ Δεσπότη, τοὺς τῆς σαρκὸς πανεύφημε, Μάρτυς ἀμαυρῶσαι ὅθεν κατεφρόνησας, καὶ πλούτου καὶ μνήστορος, καὶ πολυτρόπων κολάσεων.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὀλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Θεοτοκίον

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, ἡ Θεοτόκος
βλέπουσα, θάμβει συσχεθεῖσα, Τέκνον ἀνεκραύγαζε·
πῶς νῦν σπαργανώσω σε, ψάμμω σπαργανοῦντα τὴν
θάλασσαν.

Προεόρτιος. ἴδῃ εἴ Ὁ Εἰρμός Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται

Κόρης ἀποτίκτεται, Θεὸς Ἐμμανουήλ, καὶ ἐν φάτνῃ
ἀνακλιθεῖς, τὴν ἡμῶν ἀνάκλησιν, θέλων ἐργάζεται
τούτου τὰ Γενέθλια, εὐσεβῶς προεορτάσωμεν.

Λόγος ὢν προάναρχος, Πατρὸς καὶ συμφυῆς, ἐπὶ
φάτνης ἀνακλιθεῖς, τῶν ἀλόγων ἔλυσας, τῆς ἀλογίας
ἡμᾶς, τοὺς προεορτάζοντας, εὐσεβῶς τὰ σὰ Γενέθλια.

Μακαρία πέφυκεν, ἡ ρίζα Ἰεσσαί, ἐκβλαστήσασα
τὴν ἀγνήν, ἄνθος θεῖον φέρουσαν, Χριστὸν τὸν Κύριον,
οὗ προεορτάσωμεν, τὰ Γενέθλια γηθόμενοι.

Τῆς Αγίας. Σὺ ὑριέ μου φῶς

Ροῦν μάρτυς δυσσεβοῦς, ἀθεΐας ἐξήρανας, τοῖς
ρέύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ
ἀπάσης ἔσβεσας.

Ὀλόκληρον σαυτήν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας,
ἐρύθημα παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων,
λαμπρότερον τελέσασα.

Σῶ κάλλει τὴν ψυχὴν, τετρωμένην παρέδραμεν, ὦ
Δέσποτα ἡ Παρθένος, τὰ ὀρώμενα κάλλη, ἀθλήσει
διαλάμπουσα.

Θεοτοκίον

Θαῦμα καινοπρεπές! ἡ Παρθένος ἐπείγεται, ἡ Ἄχραντος ἐν Σπηλαίῳ, Βηθλεὲμ τοῦ κυῆσαι, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα.

Προεόρτιος. ἴδῃς Ὁ Εἶρμός Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς
θαλάσσης

Νέον ἐπὶ γῆς ἡμῖν Παιδίον, τεχθεὶς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀρρήτως ἀναλάμπσας, τῆς παλαιᾶς, πάντα ἠλευθέρωσε, παραβάσεως ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἐένα καὶ παράδοξα ἠκούσθη, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει, γεννηθέντος σου ἀναρχε Λόγε· Ποιμένες γάρ, μετ' Ἀγγέλων ὕμνον σοι, ὡς Δεσπότη προσεκόμιζον.

Ὁ ἀστὴρ τὸν τῆς δικαιοσύνης, καταμηνύει Μάγοις, ἀπορρήτως Ἦλιον τεχθέντα, οὗ τὰ σεπτὰ, νῦν προεορτάσωμεν, ἀγαλλόμενοι Γενέθλια.

Τῆς Ἀγίας. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς

Ἔρωτι, τετρωμένη τῷ θείῳ ἐκραύγαζες· Χριστὸν ἐπείγομαι φθάσαι, τὸν ὠραῖον κάλλει· ὅθεν βασάνους, ὑπομένω, ἀκλινεῖ γηθομένη φρονήματι.

Τείνεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντριβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταπτε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ἦρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον Ἡλίον, καὶ
ταῖς αὐτοῦ φρουκτωρίαις, καὶ ψυχὴν θεόφρον, καὶ τὴν
καρδίαν, κατηυγάσθης, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης αἴδιον.

Θεοτοκίον

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὀμίχλη βουλήματι,
κυφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου Κόρης καὶ
σπάργανα, ὡσπερ βρέφος, καταδέχεται κόσμον
λυτρούμενος.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Παρθένος παγκαλής, καὶ περιδοξος Μάρτυς, ὦ
Ἰουλιανή, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, διὸ ἀμφοτέρωθεν,
διαλάμπουσα ἔνδοξε, πρὸς οὐράνιον, μετεβιβάσθης
νυμφῶνα, ἱκετεύουσα, διὰ παντὸς Ἀθληφόρε, ὑπὲρ τῶν
τιμώντων σε.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ, θερμότητι καρδίας,
Νυμφίον ἔλιπες φθαρτόν, καὶ πάντα τὰ ἡδέα, ἐν
θεολήπτῳ λογισμῷ, Ἰουλιανὴ καλλιπάρθενε κόρη. Καὶ
ἀνυποίστοις αἰκίαις καὶ βασάνοις ὀμιλήσασα, καὶ τοῦ
πυρὸς τὴν ὀρμὴν μὴ δείξασα, ἀνωτέρα πάντων ὤφθης,
ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, οὗ τὸ πάθος ἐδόξασας,
ἐν τοῖς ἀγνοῖς σου μέλεσι. Καὶ νῦν ἐν τῷ οὐρανίῳ
νυμφῶνι χοροβατοῦσα, μὴ διαλίπης Ἀθληφόρε
πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Συναξάριον

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας
Μάρτυρος Ἰουλιανῆς.

Ἰουλιανῆς ἀγλάϊσμα τὸ ξίφος,

ὅς προξενῆσαν ἀγλαὸν ταύτη στέφος.

Ἐκτανον εἰκάδι πρώτη Ἰουλιανὴν ἐρατεινήν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, πλουσίων γεννητόρων παῖς ὑπάρχουσα καὶ μνηστεύεται παρ' αὐτῶν Ἐλευσίῳ τινὶ συγκλητικῷ. Οὗ βουλομένου τὸν γάμον ποιῆσαι, οὐ κατεδέξατο ἡ Ἁγία εἰποῦσα: Ἐὰν μὴ πρότερον τῆς πόλεως ἀρχὴν σχῆς, οὐ συνέρχομαί σοι εἰς γάμον. Εἰς δὲ τὴν τοῦ ἐπάρχου τιμὴν καταστάντος αὐτοῦ, πάλιν πρὸς αὐτὸν λέγει: Ἐὰν μὴ ἀπὸ τῆς τῶν εἰδώλων θρησκείας ἐπὶ τὴν τῶν Χριστιανῶν πίστιν μεταστραφῆς, τὴν διὰ γάμον πρὸς σέ κοινωνίαν οὐ καταδέχομαι. Ὁ δέ, τῷ πατρὶ τῆς παρθένου ἐξεῖπε πάντα. Μὴ δυνηθέντος δὲ τοῦ πατρὸς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως αὐτὴν μεταβαλεῖν, αὐτῷ τῷ μνηστῆρι καὶ ἐπάρχῳ εἰς τὴν κατὰ τοὺς κρατοῦντας νόμους ἐξέτασιν παρεδόθη. Ὁ δέ, τοῦ χιτῶνος γυμνώσας αὐτήν, καὶ βουνέυροις ὤμοις ὑπὸ ἐκκαίδεκα στρατιωτῶν καταξάνας, καὶ τῶν τριχῶν ἐκκρεμάσας, ὡς ἐκσπασθῆναι τὸ δέρμας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ σιδήροις πεπυρωμένοις τὰς πλευρὰς αὐτῆς καταφλέξας, καὶ ἕτερόν τι σιδήριον πεπυρακτωμένον

ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν μηρῶν αὐτῆς διελάσας, καὶ ταῖς πλευραῖς τὰς χεῖρας αὐτῆς περιδήσας, τῇ εἰρκτῇ ταύτην ἀπαχθῆναι.

Ταύτη οὖν τῇ νυκτί, ἐν ἣ ἀπερῶριφη, προσευχομένης αὐτῆς, πρόσσεισιν αὐτῇ ὁ ἀφανὴς πάντων ἐχθρός, καὶ πολέμιος, ἐν σχήματι ἀγγέλου, προτρεπόμενος αὐτὴν θῦσαι καὶ ἀπολυθῆναι. Ἡ δὲ Ἁγία, τοῦτον ἀπωσαμένη, τὰ κατ' αὐτὸν πάντα, καὶ μὴ βουλόμενον, ὁμολογῆσαι ἐποίησε. Ἀχθεῖσα δὲ πρὸς τὸν ἔπαρχον, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἀμετάθετος μένουσα, καμίνῳ λίαν ἐξαφθείση ἐμβάλλεται. Καὶ ταύτης παραδόξως σβεσθείσης, πεντακόσιοι ἄνδρες ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ αὐτίκα ξίφει ἐτελειώθησαν, μετὰ γυναικῶν ἑκατὸν τριάκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι πεντακόσιοι Μάρτυρες, οἱ ἐν Νικομηδεῖᾳ διὰ τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς πιστεύσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

Πεντακοσίους εἶδεν ἐκτετμημένους,

Ἡ Νικομήδους Μάρτυρας νικηφόρους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἅγιοι ἑκατὸν τριάκοντα Γυναῖκες Μάρτυρες, αἱ ἐν Νικομηδεῖᾳ, ξίφει τελειοῦνται.

Σὺν πενταπλῇ προὔτεινεν εἰκάδι ξίφει,

Τριπλῇ γυναικῶν μαρτύρων δεκάς κάρας.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Θεμιστοκλέους.**

Τὰς ἐκ σιδηρῶν ὀξέων ἤλων ξέσεις,

ς τις σιδηροῦς καρτερεῖς Θεμιστόκλεις.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, ἐκ Μύρων τῆς Λυκίας, ποιμὴν προβάτων ὑπάρχων. Τοῦ οὖν ἄρχοντος διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσαντος, καὶ τοῦ ἁγίου Διοσκορίδους ἐπιζητουμένου, ἐπεὶ πρὸς τὸ ὄρος κατέφυγεν, οἱ ζητοῦντες αὐτὸν εὔρον νέμοντα τὸν Θεμιστοκλέα, καὶ ἀνηρώτων περὶ τοῦ Διοσκορίδους. Ὁ δέ, ἐκεῖνον μὲν ἀπέκρυψε, μὴ εἰδέναι λέγων ἔνθα ἐστίν, ἑαυτὸν δὲ παρέδωκεν, ὁμολογήσας εἶναι Χριστιανόν. Καὶ τὸν Χριστὸν κηρύξας ἐνώπιον τοῦ ἄρχοντος Ἀσκληπιοῦ, καὶ παρῴησιασάμενος, ἐτύφθη κατὰ γαστρὸς ἕως ἐρῶαγῆ· καὶ ἐπὶ ξύλου ἐκρεμάσθη. Εἶτα σύρεται ἐπὶ τριβόλων σιδηρῶν, ὑφ' ὧν ὅλον τὸ σῶμα περονούμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πέτρου
Μητροπολίτου Μόσχας.**

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. ἴδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός Νέοι τρεῖς ἐν ἀβυλῶνι

Πῶς σε Σπήλαιον χωρήσει, ἐρχόμενον δι' ἡμᾶς,
τεχθῆναι Ἀχώρητε; πῶς σε γαλουχήσει Παρθένος,
τροφέα πάντων εὐσπλαγχνε, Ἰησοῦ χρηματίζοντα;

Ῥήμασιν ἀκολουθοῦντες, τοῦ Μάντεως Βαλαάμ,
Μάγοι ἐπισπεύδουσι, Χριστὸν προσκυνῆσαι σὺν δώροις,
ἐπεγνωκότες τοῦτον, πάσης πνοῆς βασιλεύοντα.

Στειρεύουσα τῶν ἀνθρώπων, φύσις πάσης ἀρετῆς,
ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἦκει γὰρ Χριστὸς ἐκ Παρθένου,
σαρκὶ τεχθῆναι, ὅπως δείξῃ καλοῖς εὐτεκνοῦσάν σε.

Τῆς Ἀγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι

Ἐν ἀφροσύνῃ, πυρακτωθέντι σε τῷ λέβητι, Μάρτυς,
δικαστῆς προσρίπτει ἀνηλεῶς, δι' Ἀγγέλου δὲ ὁ Κύριος,
ἀδιαλώβητόν σε διέσωσε, τοῦτον γεραίρουσαν.

Οὐ δειλιῶσα, ἀνδρειοφρόνως μᾶλλον δὲ πάνσεμνε,
Μάρτυς, τῇ πυρᾷ προσέρχη ἀναψυχῆς, αἰσθομένη καὶ
κραυγάζουσα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης
σου Κύριε.

Σοῦ τῷ Νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες,
δῆμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς αὐτόν καὶ τῆς πλάνης

ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις
ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον

Χαῖρε χωρίον, τοῦ Ἀχωρήτου Μητροπάρθενε, τοῦτον·
σαρκοφόρον μέλλεις γὰρ δι' ἡμᾶς, ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν
Ἄχραντε, ἐπανορθούμενον, τῶν οἰκείων χειρῶν τὸ
πλαστούργημα.

Προεόρτιος. ἰδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμός. Λυτρωτὰ τοῦ παντός

Τὸν πολλαῖς με Χριστὲ παραβάσεσι, τῶν ληστῶν
χρηματίσαντα σπήλαιον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον,
διασώζων τεχθῆναι, ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ἐκ Παρθένου
Ἀγνῆς κατηξίωσας.

Ὑπογράφων τελείαν μοι ἄφεςιν, ἀπεγράφης τῷ
Καίσαρος δόγματι, ὁ Ποιητῆς τῆς κτίσεως, σὺν τοῖς
δούλοις, ὕμνῳ σου τῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἀμέτρητον
ἔλεος Δέσποτα.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότη Παλάτιον, πῶς ὑπῆλθες
σμικρότατον Σπήλαιον, τὸν Βασιλέα Κύριον, δι' ἡμᾶς
σαρκωθέντα, ἀποκυῆσαι, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε;

Τῆς Ἀγίας. Χειῖρας ἐκπετάσας

Ἄνω σου τὸ ὄμμα καὶ τὸν νοῦν, πρὸς τὸν δυνάμενον,
ἔχουσα σώζειν Θεόν, λεβήτων βράσματα χάριτι, θείου
Πνεύματος κατέσβεσας, ἀναβοῶσα τὴν ᾠδὴν, τῶν

Παίδων Μάρτυς πιστῶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι, πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσαν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον, ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρί, τῇ τοῦ Νυμφίου στοργῇ θεοφόρε, δροσιζομένη καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ἰστασο πρὸ βήματος Χριστόν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σταύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Νέφει τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, τιθεὶς ὁ Κύριος διὰ νεφέλης ἡμῖν, Παρθένου τίκτεσθαι ἔρχεται, ὅπως λύση τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῆς ἁμαρτίας ζοφερά, νέφη βοώντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

*Προεόρτιος. ἴδὴ θ' Ὁ Εἰρμός Εὐὰ μὲν τῷ τῆς
παρακοῆς νοσήματι*

Χορεύσωμεν ἅπαντες πιστοί, σκιρτήσωμεν, καὶ συμφώνως ἀλαλάξωμεν, ἥκει ἡ πάντων σωτηρία, ἐγγίζει τοῦ τεχθῆναι ὁ Κύριος, καὶ σῶσαι τοὺς αὐτοῦ τὰ Γενέθλια, εὐσεβοφρόνως εορτάζοντας.

Ψαλτήριον Ἁγίε Δαυῖδ ἀνάλαβε, καὶ κιθάραν καὶ μελώδησον· Τοῦ Ἐφραθᾶ οἶκος εὐφραίνου· Πατὴρ γὰρ

ἐκ γαστρὸς ὄν ἐγέννησεν, ἐν σοὶ περιφανῶς
ἀποτίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου σωματούμενος.

Θεοτοκίον

Ὡς ὄμβρος, ὡς μέγας ὑετὸς ἐν τῇ μήτρᾳ σου, ὁ
Δεσπότης καταβέβηκε, καὶ αὐχμηρία ἀθεΐας, τὴν γῆν
κεχερσωμένην κατήρδευσε, καὶ πλάνης τὰς θαλάσσας
ἐξήρανε, Θεογεννήτορ Μητροπάρθενε.

Τῆς Ἁγίας. Λίθος ἀχειρότμητος

Ἰουλιανῆς ἀθληφόρου, τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνας,
Ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυναικείᾳ φύσει
κατήσχυνε, τὸν τὴν αὐτῆς προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ
θανατώσαντα.

Ὡς περικαλῆς ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος Παρθένος,
στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δικαιοσύνης
καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ
νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν Χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον Τρυγόνα,
καὶ Περιστερὰν μαρτυρίῳ, κεχρυσωμένας ἔχουσαν
πτέρυγας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν πετάσασαν,
καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ἦνθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν Μαρτύρων
ἀθληφόρε, Ἰουλιανή, καὶ ὡς ῥόδον, τὴν παρθενίαν
εὖοσμον φέρουσα, τῷ νοητῷ Νυμφίῳ σου, θεῖον
ὄσφράδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον

Φέρουσα τὸν φέροντα πάντα, πρὸς Βηθλεὲμ ἔρχη
Παρθένε, τοῦτον καὶ κυῆσαι ἐν φάτνῃ, προσανακλῖναι
καθάπερ νήπιον, τὴν τῶν βροτῶν ἀνάκλησιν,
διαφερόντως ἐργαζόμενον.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας. Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω

Τὸν νυμφῶνά σου Λόγε, ἡ Μάρτυς ἐπιποθοῦσα,
βασάνων ἅπασαν πεῖραν, στερόρῳς ὑπέστη ῥοπῇ σου·
Ἦς πρεσβείαις ὡς Θεός, δέομαί σου, τὴν ψυχὴν μου
οἰκτείρησον.

Προεόρτιον ὅμοιον

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, εὐτρέπισον τὰς εἰσόδους· ἐν σοὶ
γὰρ ἡ Παρθένος, καὶ Θεοτόκος ἦκει νῦν, ἐν Σπηλαίῳ
τοῦ τεκεῖν, ὡς βροτόν, τὸν Θεόν μου καὶ Κύριον.

Αἶνοι. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσασα, τῷ πόθῳ
τετρωμένη, Ἰουλιανὴ θεόφρον, Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου
Οὐ τὸν Σταυρόν, ἀραμένη ἠγώνισαι, ἀθλητικῶς καὶ τῆς
δόξης τῶν οὐρανῶν, κληρονόμος Μάρτυς γέγονας.

Τὰς ἀνυποίστους αἰκίας ἀνδρειοτάτη ψυχῇ, ἐν
γυναικεῖα φύσει, ὑποστάσα θεόφρον, Ἰουλιανὴ τὰς τοῦ

ἐχθροῦ, ἐπινοίας συνέτριψας, καὶ ἐδοξάσθης ἀξίως
παρὰ Χριστοῦ, τὸν ἀγῶνά σου τελέσασα.

Τοῦ ἀθανάτου Νυμφίου τὴν ὠραιότητα, ἐν οὐρανοῖς
ὀρῶσα, σὺν φρονίμοις παρθένοις, Ἰουλιανὴ δυσώπει
ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου, ὡς ἂν
παντοίων ῥυόμεθα πειρασμῶν, καὶ ποικίλων
περιστάσεων.

Πολυειδέσι βασάνοις ἐγκαρτερήσασα, πολλῶν
βραβείων Μάρτυς, ἐκ Θεοῦ ἠξιώθης, ὅθεν πολυτρόπων
ἐπιφορῶν, Ἰουλιανὴ ἀπολύτρωσαι, τοὺς εὐφημοῦντας
τοὺς ἄθλους σου τοὺς σεπτούς, καὶ γεραίροντας τὴν
μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. Α'.

Παρθενικῇ ὠραιότητι, διαλάμπουσα Μάρτυς,
οἰκείοις αἵμασιν ἐφοίνιξας, τὴν τῆς ὑγείας στολήν,
Ἰουλιανὴ ἀξιάγαστε, ἵχνεσι γὰρ θείοις ἐβάδισας, καὶ ὡς
θυσία ἄμωμος Χριστῶ προσηνέχθης, νομίμως
ἀθλήσασα. Καὶ νῦν πρέσβευε δεόμεθα, διδόναι ἡμῖν
πταισμάτων λύσιν, καὶ παθῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ τὸ
θεῖον ἔλεος.

αὶ νῦν. Προεόρτιον.

Μὴ στύγναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὸ νηδύν, ὅψει
γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν

προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε τῷ ἑαυτῆς Μνηστῆρι,
μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. Ταύτην ἀνυμνήσωμεν
λέγοντες· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, μετὰ Σοῦ ὁ Κύριος, καὶ
διὰ Σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ συνήθη.

**Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίας Μαρίνης,
ΙΖ' Ἰουλίου.**

Κοινωνικόν: *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...*

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἀθληφόρε νύμφη Χριστοῦ, Ἀθληφόρων
δόξα, εὐσεβούντων ἢ χαρμονή, χαίροις μεσίτις, ἡμῶν
πρὸς τὸν Δεσπότη, ᾧ Ἰουλιανῇ ἀξιοθαύμαστε.